

Arrest

nr. 80 127 van 25 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 11 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat BASHIZI BISHAKO en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en tot de Bangwa tribe te behoren. U bent geboren in Lebang op 4 mei 1990.

Een vijftal jaren geleden verhuisde u met uw ouders, uw broer en uw zus naar het dorp Bova nabij Buea. In januari 2011 werd u – samen met E. B. B. (Nr. CGVS 12/01075) – op aanraden van Ignatius Kum, lid van de geheime Zoomba gemeenschap. I. K. was uw ‘peter’ op school en is nu politiecommissaris en lid van de Zoomba gemeenschap. De Zoomba gemeenschap heeft als doel mensen belangrijker maken en om dit te bereiken moet men tekens en kralen dragen die spirituele kracht geven. Na verloop van tijd zei men dat u uw moeder moest offeren om de Zoomba god te plezieren en om hogerop in de Zoomba gemeenschap te raken. U weigerde om dit te doen, wat als verraad werd gezien en I. K. gaf aan dat u daarom gedood zou worden. Daarop vluchtten u en E. B.

B. ver weg. Jullie kwamen in het dorp Tinto aan waar jullie gingen schuilen in de Z. C. bij pastoor C. A. Vier dagen later vernam u via iemand het nieuws dat uw moeder en uw broer dood gevonden werden in hun huis en dat er overal bloed was. Dit gaf u de kracht om zo snel mogelijk zo ver mogelijk te vluchten. In juli – augustus verlieten u en E. B. B. Kameroen en gingen jullie naar Gabon om daar een visum voor Oekraïne te halen. Op 1 oktober 2011 kwamen jullie in Oekraïne toe. In Oekraïne volgde u deeltijds onderwijs aan de universiteit. Vanuit Oekraïne reisde u – samen met E. B. B. – naar Kameroen, maar tijdens de tussenlanding te Brussel op 21 februari 2012, dienden jullie beiden een asielaanvraag in. Na het interview met het CGVS overhandigde u aan de protection officer een schriftelijke verklaring met daarin enkele toevoegingen. U gaf met name aan dat u en E. B. B. in Oekraïne twee leden van de Zoomba gemeenschap tegenkwamen die zegden dat ze in Kameroen tegen de grote Zoomba zouden zeggen dat jullie in Oekraïne verblijven en dat jullie daarom uit Oekraïne wegvluchten.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er doorheen uw verklaringen niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Zoomba gemeenschap vermits u uw moeder niet wilde offeren, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst blijkt dat uw kennis betreffende de Zoomba gemeenschap erg beperkt is.

U verklaarde dat u in januari 2011 lid werd van de geheime Zoomba gemeenschap (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd wanneer de Zoomba gemeenschap werd opgericht, gaf u vaag aan dat het lang geleden was. Toen u gevraagd werd dit te preciseren, gaf u aan dat het tien tot vijftien jaar geleden werd opgericht, maar dat u het niet weet. Ook toen u gevraagd werd wie de Zoomba gemeenschap oprichtte, bleef u vaag. Zo gaf u eerst aan dat het 'de mensen' en 'de god van de Zoomba' waren, nadien gaf u aan dat het de oorspronkelijke bewoners van het dorp Bova waren en toen u gevraagd werd om namen van oprichters te geven, gaf u ontwijkend aan dat Ignatius Kum u introduceerde in de gemeenschap. Pas toen u een vierde maal gevraagd werd wie de Zoomba gemeenschap stichtte, gaf u vier namen op (gehoor CGVS, p.6-7). Toen de dossierbehandelaar u vroeg wat men doet binnen de Zoomba gemeenschap, gaf u vaag aan dat je dan droomt dat je vlees eet. Toen u erop gewezen werd dat u eerder verklaarde dat jullie elke zondag samen komen en opnieuw gevraagd werd wat men doet binnen de Zoomba gemeenschap, gaf u al even vaag aan dat de leden krijgen wat ze willen en dat het geheim is (gehoor CGVS, p.8). Ook toen u gevraagd werd naar het aantal leden dat de Zoomba gemeenschap telt, antwoordde u ontwijkend. U gaf eerst aan dat de leden verschillende leeftijden hebben, dat ze niet vaak komen en dat ze niet veel zeggen. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u het niet weet en dat u niet lang bij de gemeenschap was. Toen de vraag nogmaals gesteld werd, gaf u aan dat 'sommige mensen' lid waren. Uiteindelijk gaf u toe dat u geen idee hebt van het aantal leden dat de Zoomba gemeenschap telt, omdat u nog maar in de basis zat (gehoor CGVS, p.8-9). U gaf aan dat u – buiten uw vrienden E. B. B. en I. K., slechts vier leden bij naam kende (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd wat de naam van de voorzitter van de Zoomba gemeenschap is, gaf u aan dat het 'Zoomba' is. De echte naam kende u niet, omdat u nog maar net lid was (gehoor CGVS, p.9). Verder gaf u aan dat u lid was van het 'basisniveau'. Toen u gevraagd werd hoeveel leden het 'basisniveau' telde, gaf u aanvankelijk aan het niet te weten. Later gaf u aan dat het vijf tot tien leden telt. U kon – buiten uw vriend E. B. B. – echter geen enkel ander lid op het 'basisniveau' noemen (gehoor CGVS, p.9). U gaf aan dat er boven het 'basisniveau' het 'middenniveau' bestaat. Toen u gevraagd werd hoeveel leden dat niveau telt, gaf u ontwijkend aan de namen niet te kennen. Toen de vraag herhaald werd, gaf u vier namen - en later een vijfde – op, maar u gaf aan niet te weten hoeveel leden dit niveau telt (gehoor CGVS, p.9-10). Toen u gevraagd werd of de Zoomba gemeenschap in andere delen van Kameroen voorkomt, gaf u vaag aan dat er 'vele anderen' zijn in andere dorpen, maar dat alles geheim is en je niets weet als je geen lid bent (gehoor CGVS, p.10). Verder wist u niet of de Zoomba gemeenschap een legale of een illegale organisatie is (gehoor CGVS, p.10). U gaf aan dat er reeds eerder mensen gedood werden door de Zoomba gemeenschap en dat dit was om promotie te maken. Toen u gevraagd werd wie de vijf mensen - die u eerder als behorende tot het 'middenniveau' noemde - doodden, gaf u aan dat de namen niet werden gezegd. Toen u gevraagd werd wie uw vriend I. K. doodde, gaf u aan het niet te weten, daar hij reeds lid was. Ook toen u gevraagd werd wie Pa Garanti doodde, gaf u vaag aan dat veel gebeurde. Later gaf u – al even vaag – aan dat mensen sterven, zoals bij een busongeval (gehoor CGVS, p.13-14). Toen u verder gevraagd werd of niemand van de andere leden van de Zoomba gemeenschap er een probleem mee had om iemand te doden, gaf u aan dat u de anderen niet kende. U gaf aan dat u er geen idee van had of één van de andere leden er een probleem mee had en dat u zich enkel op uw probleem concentreerde (gehoor CGVS, p.15).

Verder gaf u aan dat men zei dat u het bloed van uw moeder moest brengen en dat dit betekende dat u uw moeder moest doden. Toen u gevraagd werd wie dit zei, gaf u ontwijkend aan dat men dit zei op

een vergadering. Toen de vraag herhaald werd gaf u aan dat 'de chief' dit zei. U verduidelijkte dat dit Zoomba is. Toen u daarop gevraagd werd of Zoomba op de meeting aanwezig was, gaf u ontwijkend aan dat u het niet kan zeggen. U gaf aan dat u niet weet of hij aanwezig was, ofdat iemand achter hem stond. Toen u opnieuw gevraagd werd wie zei dat u uw moeder moest doden, gaf u vaag aan dat het 'de man in chief' was. Toen u gevraagd werd wie dat is, gaf u opnieuw ontwijkend aan dat dit 'de man in chief' was. Pas toen u opnieuw gevraagd wie wie dit is, gaf u aan dat het (uw vriend I. K.) de 'commissioner' is. Toen u erop gewezen werd dat het vreemd is dat u pas na lang doorvragen aangeeft dat hij het zei, ontweek u de opmerking dat hij de man is die het dichtst bij u staat (gehoor CGVS, p.12-13).

Uit bovenstaande blijkt dat uw kennis betreffende de Zoomba gemeenschap – waarvan u volgens uw verklaringen lid was van januari 2011 tot juli – augustus 2011 én waarvan u wekelijks meetings bijwoonde – erg summier is. Bijgevolg ondermijnen bovenstaande talrijke vaagheden en onwetendheden betreffende de Zoomba gemeenschap de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap en dus ook de door u beweerde vrees voor vervolging door de Zoomba gemeenschap.

Verder zijn uw verklaringen betreffende de dood van uw moeder en broer eveneens erg vaag.

U gaf aan dat uw moeder en uw broer in 2011 overleden. Toen u gevraagd werd wanneer dit juist was, gaf u eerst aan dat het in oktober 2011 was en later gaf u aan dat het in augustus 2011 was. U gaf aan dat u hoorde dat ze overleden, dat ze zegden dat ze hen vonden en dat u denkt dat het met uw probleem te maken had (gehoor CGVS, p.3). Toen u verder gevraagd werd hoe ze gedood werden, gaf u aan dat u er niet was, maar dat iemand het zei en dat u niet in de buurt moest komen. U wist echter niet wie dit vertelde en gaf aan zijn naam niet te kennen (gehoor CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd wie hen doodde, gaf u aan dat u enkel dacht dat het de Zoomba gemeenschap was (gehoor CGVS, p.4). Uit bovenstaande blijkt dat uw verklaringen betreffende de dood van uw moeder en broer eveneens erg vaag zijn en gebaseerd zijn op vermoedens van uwentwege en verklaringen van een voor u onbekende persoon.

Uit uw gedragingen blijkt overigens niet dat u vervolging zou vrezen door de Zoomba gemeenschap.

U verklaarde dat uw vriend I. K. u vertelde dat u gedood zou moeten worden indien u het bloed van uw moeder niet bracht (gehoor CGVS, p.14). U gaf verder aan dat u niet naar de politie kon stappen om bescherming te vragen, omdat uw vriend I. K. commissaris is bij de politie en hij u dus terug naar de Zoomba gemeenschap zou brengen (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd of u in Tinto – het dorp op zes uur rijden met de auto van Bova (gehoor CGVS, p.4) – naar de politie ging, gaf u aan dat er geen politiekantoor was. Toen daarop gevraagd werd of u niet aan de pastoor vroeg om u naar een politiekantoor te brengen, ontweek u de vraag door te stellen dat hij zei dat het een probleem van verlossing is (gehoor CGVS, p.14). Verder gaf u aan dat de spirit sterker is en dat hij u ook in een cel kan pakken, wat tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent. (gehoor CGVS, p.15). Verder gaf u aan dat u – natuurlijk – niet naar een advocaat ging om hulp te vragen. U gaf aan dat deze naar de politie zou gaan en dat u dan geheime zaken moet zeggen zoals de moorden die werden gepleegd (gehoor CGVS, p.15). Van iemand die daadwerkelijk met de dood bedreigd werd, kan men verwachten dat deze naar de politie of naar een advocaat stapt om bescherming te vragen. Dat u dit niet deed ondermijnt verder uw beweerde vrees voor vervolging.

Verder dient te worden opgemerkt dat u aangaf dat u naar Oekraïne vluchtte en dat u daar vijf maanden verbleef (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd of u in Oekraïne een asielaanvraag indiende, gaf u aan dat u er geen idee van had en u niet wist dat u asiel kon aanvragen. U gaf aan dat u er veilig was als student en u daarom geen asielaanvraag indiende (gehoor CGVS, p.12). Deze verklaring spreekt u later echter tegen door te stellen dat u en E. B. B. in Oekraïne twee leden van de Zoomba gemeenschap tegenkwamen en die zegden dat ze in Kameroen tegen de grote Zoomba zouden zeggen dat jullie in Oekraïne verblijven en dat jullie daarom uit Oekraïne wegvluchtten (schriftelijk verklaring dd. 21/3/2012 – zie administratief dossier). Van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na binnenkomst in een veilig derde land asiel aanvraagt. Dat u hebt nagelaten om internationale bescherming aan te vragen, doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit het administratief dossier blijkt dat u bij uw aankomst in België op 21/2/2012 in het bezit was van een authentiek Kameroens paspoort (Nr. 01403493). Dit document toont uw identiteit en reisweg aan, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Verder legde u foto's neer van uw ouders, uw broer en uzelf, welke verder niet relevant zijn voor uw asielaanvraag. U legde een armband en ketting met kralen neer, hieruit blijkt op geen enkele manier dat deze door de Zoomba gemeenschap werden gegeven, laat

staan dat ze spirituele krachten zou verschaffen. U legde een foto van een tatoeage op uw arm neer, maar deze toont op geen enkele wijze aan dat u lid was van de Zoomba gemeenschap. Verder legde u op 21/3/2012 een handgeschreven brief neer waaruit blijkt dat u tijdens het interview met het CGVS vergat over uw problemen in Oekraïne te spreken, welke reeds hogerop werd besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Verder voert verzoeker aan dat er een duidelijke beoordelingsfout en een overschrijding van macht plaatsvond.

Verzoeker stelt dat zijn asielaanvraag nauw verbonden is met deze van zijn landgenoot M.A. en dat hun verklaringen coherent zijn op elk gebied, hetgeen hun geloofwaardigheid ten goede komt. Verzoeker heeft zijn lidmaatschap van de sekte 'Zoomba Brotherhood' met uiterlijke tekenen aangetoond, o.a. een tatoeage, een armband, een ketting en een gris-gris. Wegens zijn lidmaatschap van deze sekte behoort verzoeker tot een sociale groep zoals bepaald in artikel 1, 2, 1^e alinea van het Vluchtelingenverdrag. Aan verzoeker kan niet verweten worden dat zijn kennis omtrent de sekte summier is aangezien hij heeft uitgelegd dat er verschillende fases zijn om het definitieve doel van de sekte te bereiken en hij, gezien zijn weigering een menselijk offer te brengen, dat definitieve doel niet bereikt heeft. Door niet alle voorwaarden van de sekte na te komen, verbrak verzoeker het pact met de sekte, wat de dood van verzoeker tot gevolg moest hebben. Waar gesteld wordt dat de aangehaalde 'spirituele vervolging' geen objectieve basis heeft, wordt uit het oog verloren dat de sekte bestaat uit hoogstaande personen. Hierdoor kon verzoeker niet rekenen op de bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst, aangezien het grootste aantal van hen deel uitmaakt van de sekte.

2.2.1.1. Verzoeker laat na aan te geven op welke wijze artikel 52 van de vreemdelingenwet door de bestreden beslissing geschonden zou zijn en er sprake zou zijn van machtsoverschrijding, zodat deze onderdelen van het middel niet op ontvankelijke wijze worden aangevoerd.

2.2.1.2. De motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Zo stelde de commissaris-generaal vast dat verzoekers kennis inzake de Zoomba-gemeenschap en haar activiteiten uiterst beperkt is, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden lidmaatschap van deze gemeenschap, noch aan verzoekers beweerde vrees voor vervolging door de Zoomba-gemeenschap. Voorts stelde de commissaris-generaal dat de vrees voor 'spirituele vervolging' tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent, dat verzoeker nooit gepoogd heeft enige bescherming te bekomen in zijn land van herkomst en dat hij in Oekraïne noch bescherming trachtte te krijgen van de politie noch een asielaanvraag indiende.

Voor zover verzoeker aanvoert dat de coherentie tussen zijn verklaringen en die van zijn landgenoot B.E.B. zijn geloofwaardigheid ten goede komt, dient opgemerkt te worden dat elke asielaanvraag individueel onderzocht wordt waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, is verzoeker hier niet in geslaagd.

Verzoeker merkt op dat uiterlijk zichtbare tekenen, namelijk een tatoeage, een armband, een ketting en een 'gris-gris' die om de lendenen gebonden is, zijn lidmaatschap van de Zoomba-gemeenschap aantonen, doch in de bestreden beslissing werd terecht vastgesteld dat uit niets blijkt dat deze

voorwerpen door de *Zoomba*-gemeenschap aan verzoeker gegeven werden. Zij kunnen op zich dan ook niet als bewijs dienen van verzoekers lidmaatschap van de *Zoomba*-gemeenschap.

Verzoeker merkt verder op dat hij deel uitmaakt van een sociale groep wegens het behoren tot een sekte, doch, daargelaten het feit dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker er niet in slaagt zijn lidmaatschap van de *Zoomba*-gemeenschap aan te tonen, hij laat na op enigerlei wijze aan te geven dat er *in casu* sprake is van een sociale groep in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Waar verzoeker zijn gebrekkige kennis omtrent de *Zoomba*-gemeenschap tracht te verklaren aan de hand van één enkel internetartikel aangaande sektes in Kameroen, dient opgemerkt te worden dat dit artikel, dat niet wetenschappelijk onderbouwd is en waarin de *Zoomba*-gemeenschap overigens niet vermeld wordt, niet over de kennis of kennisvergaring van de leden van de gemeenschap handelt en dat er aldus geenszins kan uit afgeleid worden dat het redelijk is dat verzoeker, door het nog niet bereikt hebben van het definitieve doel van de gemeenschap, dergelijke beperkte kennis over de *Zoomba*-gemeenschap heeft. Dat verzoeker slechts acht maanden in de gemeenschap verbleef, is evenmin een afdoende verschoningsgrond voor verzoekers manifest gebrek aan kennis. Verzoekers uiterst beperkte kennis doet aldus afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn bewering deel te hebben uitgemaakt van de *Zoomba*-gemeenschap. Er kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging door deze gemeenschap.

Verzoeker beperkt zich voor het overige tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, tot het uiten van blote beweringen en tot het verwijzen naar één enkel internetartikel dat echter, zoals hoger uiteengezet, geen objectieve noch wetenschappelijk onderbouwde tekst betreft, zonder evenwel concrete elementen aan te halen die de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

2.2.2.2. Verzoeker voert geen middelen aan met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de overige elementen in het dossier, toont hij niet aan dat wat hem betreft zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER